

А как побеждава новата научна истина? На този въпрос нобелистът М. Planck (1857-1947) е отговорил така: "Новата научна истина побеждава не поради това, че противниците ѝ се убеждават в нейната правилност и я прозряват, а само по тази причина, че противниците ѝ постепенно измират, а новото поколение я усвоява буквално с майчиното мляко" (цит. по Клайн, 1984, с. 105).

*Лошите логици са извършили повече престъпления неволно,
отколкото лошите хора преднамерено.*

Наблюдение на P. du Pont

Духът на епохата е изпълнен с пренебрежение към мисленето.

Наблюдение на A. Schweitzer

11. РЕКАПИТУЛАЦИЯ

11.1. Не ми е известно кой индексолог е въвел словосъчетанието index number theory, но това словосъчетание е особено. Защо? Защото, от една страна, всяко от необозримо многото **IN**, било то **IN(T1)**, или **IN(T2)**, е **решение** на задача и, от друга страна - **не съществува** нито теория на решенията на задачата за смятане на лицето на квадрат, нито теория на решенията на задачата за смятане на πR^2 на кръг, нито теория на решенията на задачата за смятане на $4\pi R^2$ на кълбо и т.н.

11.2. Учебникът на хаотичната индексология започва с т.нар. дефиниция на **IN**. Руската дефиниция на **IN** е презентирана от Ю. Хазанов така: "Индекси в статистиката се наричат показатели, характеризиращи общото изменение на сложни явления, състоящи се от елементи, които не се поддават на непосредствено сумиране (подч. от мен)" (Хазанов, 1974, с. 65).

От тази дефиниция по аксиомата *omnis determinatio est negatio* получаваме следната руска дефиниция на неиндекси в статистиката: Неиндекси в статистиката се наричат показатели, характеризиращи общото изменение на **прости** явления, състоящи се от елементи, които се поддават на непосредствено сумиране.

Сложното и простото явление са относителни неща. Това, което за един homo sapiens е сложно явление, за друг е просто явление. Така в частност стои работата в алгебрата при нас икономистите: "Един икономист смята, че е по-лесно да се разберат 5 реда алгебрични формули, отколкото да се проследят 5 страници писмени доказателства, докато друг ще прочете по-скоро 20 страници, но няма да разгадае и едно уравнение" (Леонтиев, 1994, с. 93).